ΕΤΟΣ Β'. — ΑΡΙΘ. 231 Τιμᾶται λεπτὰ 10. ΚΥΡΙΑΚΗ 13 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1881

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ Ἐν Ἀθήναις φρ. 15—Ἐν ὅλαις ταῖς ἐπαρ. φρ. 16—Ἐν τῷ ἐξωτ. φρ. 22.

Β. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ.

ΥΠΟΨΗΦΙΟΙ ΤΟΥ «ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ»

Α. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ—ΡΟΚΟΣ ΧΟΙΔΑΣ—Α. ΜΑΚΡΑΚΗΣ

ΤΟΙΣ ΚΥΡΙΟΙΣ ΕΠΙΣΤΑΤΑΙΣ

τῆς ἐν ταῖς ἐπαρχίαις πωλήσεως τοῦ **Μὴ Χάνεσαι** δηλοῦμεν καὶ αὖθις παρακαλοῦντες ὅτι πρέπει νὰ μᾶς ἐμβάζωσιν εἰς τὸ τέλος ἑκάστου μηνὸς τὸν λογαριασμὸν τῆς πωλήσεως.

ΔΙΑΤΙ ΟΙ ΤΡΕΙΣ;

—

Τί κοινὸν μεταξὺ **Ἀριστείδου Οἰκονόμου** καὶ **Ῥόκου Χοΐδᾶ**; Τί κοινὸν μεταξὺ **Ῥόκου Χοΐδᾶ** καὶ **Ἀποστόλου Μακράκη**; Εἰς τὴν ἀθῶαν αὐτὴν ἐρώτησιν κατεστάλαξεν ἡ μικρὰ ἀνεμοζάλη, ἣν ἐγέννησε τὸ πρῶτον ἡμῶν ἄρθρον *Οἰκογενειακὴ Ἔρις* εἰς τὰς τάξεις τῆς ἐπισήμου, ὡς αὐτοκαλεῖται, ἀντιπολιτεύσεως. Τὰ δύο αὐτῆς ὄργανα, *Παλιγγενεσία* καὶ *Ἔγερσις*, πονηρότερον ἡ μὲν καὶ εὐηθεστερον ἡ ἄλλη, εἰς ποῦτο εὗρον τὴν Ἀχίλλειον πτέρναν τῆς στάσεως, ἣν ἐλάβομεν ἀπέναντι τῆς ἀναιδοῦς συμπλοκῆς τῶν ὑποψηφίων των. Λέγομεν ἐλάβομεν, ὄχι πολὺ μετριοφρόνως· διότι ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ ἡμεῖς ἐχρησιμεύσαμεν μόνον ὡς δώσαντες τὸ σύνθημα εἰς τὴν ἐξανάστασιν τῆς κοινῆς γνώμης.

Τὴν ἐρώτησιν αὐτὴν τῶν δύο ἀγαθῶν συναδέλφων μας θὰ ἐθέτομεν ἡμεῖς αὐτοί, διότι βεβαίως ἡ παράταξις τῶν τριῶν ὑποψηφίων τοῦ **Μὴ Χάνεσαι**, μεταξὺ τῶν ὁποίων οὐδεμία στενὴ οὔτε πρὸς ἀλλήλους, οὔτε πρὸς ἡμᾶς ὑπάρχει συνάφεια, φυσικῶς θὰ ἐγέννα τὴν διπλῆν ἔκπληξιν: τί κοινὸν μεταξὺ τῶν τριῶν καὶ πρὸ πάντων τί κοινὸν μεταξὺ αὐτῶν καὶ τοῦ **Μὴ Χάνεσαι**;

Εἶναι ἀληθές. Ὁ κ. Μακράκης εἶναι θεοκρατικός· ὁ κ. Χοΐδᾶς εἶναι δημοκρατικός· καὶ ὁ κ. Οἰκονόμου μόνον λαϊκός. Μεταξὺ τοῦ πρώτου καὶ τῶν δύω ἄλλων ὑπάρχει χάσμα μέγα· μεταξὺ δὲ τῶν δύο τελευταίων σπουδαία διαφορὰ ἀποχρώσεων. Μεταξὺ δὲ τῶν τριῶν καὶ τῆς ἐφημερίδος ἣν διευθύνομεν ἐπίσης ἐμφιλοχωρεῖ ἀντίθεσις, ἂν ὄχι ἀρχῶν, τοὐλάχιστον χαρακτῆρος. Ἐὰν καταδέχεσθε νὰ ἀκούσητε ὁρισμὸν ἐν δυσὶ λέξεσι τῆς ἡμετέρας πολιτικῆς, ἠθέλομεν δανεισθῇ αὐτὸν ἐκ τοῦ ἐπικρατοῦντος ἐν Γαλλίᾳ πολιτικοῦ λεξικοῦ καὶ θὰ ὠνομάζομεν τὴν πολιτικήν μας **πολιτικὴν τῶν περιστάσεων** (opportunisme). Ἡ ἔννοιά της εἶναι αὐτή· ἀδιαφοροῦμεν περὶ τῶν μέσων καὶ ἀποβλέπομεν μόνον πρὸς τὸν σκοπόν. Ὁ σκοπὸς εἶναι ἡ ἠθικὴ ἀναγέννησις τῆς Ἑλλάδος. Τὰ μέσα εἶναι ἡ ἀπολυταρχία, τὸ σύνταγμα, ἡ δημοκρατία, ἡ ἐπανάστασις, ἡ θεοκρατία, ἡ ἀναρχία. Βλέπετε πόσον διαφωνοῦμεν μὲ τὴν φιλτάτην *Παλιγγενεσίαν*. Ἐκείνη θέλει ν' ἀποθάνῃ ὁ ἑλληνισμὸς ἐν τάξει, καὶ νὰ κηδευθῇ ἐν ἐπισημότητι· ἡμεῖς προτιμῶμεν νὰ ζήσῃ ἔστω καὶ ἐν ἀταξίᾳ, ἀκόμα καὶ ἐν ἀλληλοσφαγῇ.

Οἱ ὑποψήφιοί μας συμφωνοῦσι μεθ' ἡμῶν εἰς τοῦτο; Δὲν τοὺς ἐρωτήσαμεν· οὔτε θέλομεν νὰ τοὺς ἐρωτήσωμεν· διότι οὔτε ἡμεῖς σκοποῦμεν νὰ γίνωμεν ὄργανα ἐκείνων, οὔτε αὐτοὶ βεβαίως ἡμῶν.

* *
*

Τί δέ;

Μεταξὺ τῶν τριῶν ὑποψηφίων πρὸς ἀλλήλους καὶ μεταξὺ αὐτῶν ὡς ὁμάδος καὶ ἡμῶν ὡς μονάδος ἁπλοῦται μία μεγάλη ἐναρμόνιος συμφωνία, τῆς ὁποίας τὸ λακωνικὸν

πρόγραμμα εἶναι τοῦτο: Δέον νὰ καταπέσῃ ἡ πολιτικὴ τῶν συμφερόντων· δέον νὰ ὀρθωθῇ ἡ πολιτικὴ τῶν ἀρχῶν. Συνεννοούμεθα ὀλίγον περὶ τούτου; Ἡ πολιτικὴ εἶναι ἐπάγγελμα βιοποριστικὸν ἢ ἐπιστήμη τοῦ κυβερνᾶν; Ἐὰν ἦτο ἐπάγγελμα, θὰ ἐπλήρονε φόρον ἐπιτηδεύματος. Ἐὰν ἦτο ἐπάγγελμα, ἔπρεπε νὰ ἔχῃ τὰς συναλλαγάς της. Ἔπρεπε νὰ πωλῇ, ἔπρεπε νὰ ἀγοράζῃ. Ἐὰν ἦτο ἐπάγγελμα θὰ εἶχε τὰ κέρδη αὐτοῦ, θὰ εἶχε τὰς ζημίας του. Ἐὰν ἐπὶ τέλους ἦτο ἐπάγγελμα θὰ παρῆγε κάτι τι, ὡς ὁ σανδαλοποιὸς παράγει σανδάλια, καὶ ὁ ἀλευροποιὸς ἄλευρα. Θὰ προσέθετον καὶ ἄλλα ἂν, ἀλλὰ σᾶς βλέπω ἀνυπομονοῦντας νὰ εἰπῆτε ὅτι πλὴν τοῦ περὶ φόρου ἐπιτηδεύματος, τὸν ὁποῖον δὲν πληρόνουν, ὅλα τὰ ἄλλα τὰ γνωρίζομεν ἐφαρμοζόμενα εἰς τοὺς πολιτικούς μας. Ἀγοράζουν καὶ αὐτοὶ ψήφους, ὡς ἀγοράζει ὁ ὑποδηματοποιὸς δέρματα, καὶ πωλοῦν ἔπειτα θέσεις, παραχωρήσεις μεταλλείων, δικαστικὰς συνειδήσεις, παραβάσεις νόμων, διευκολύνσεις διαρπαγῆς οἰκοπέδων, ἀδείας λαθρεμπορίου, καταχρήσεις ἁλάτων, ἀκόμα καὶ κίβδηλα γραμματόσημα, καϋμέδες καὶ χίλια ἄλλα κομψοτεχνήματα καὶ χονδροτεχνήματα, ἀπαράλλακτα ὡς τὸ *Παζάρ* τῆς *Ἐφθηνίας*, τὸ ὁποῖον πωλεῖ χρυσᾶς φιάλας καμπανίτου καὶ παγίδας διὰ ποντικούς. Κέρδη ἔχει ἄπειρα. Παράδειγμα ὁ ἀρχηγὸς τῆς συντεχνίας Κουμουνδοῦρος, τὸν ὁποῖον τὸν λογαριάζουν μὲ ἑκατομμύρια· ζημίας ἐπίσης πολλάς· γνωρίζομεν ἄλλοτε βουλευτὰς τῆς Ὕδρας, ὅπου ἡ ψῆφος ἐκτίθεται τὴν τελευταίαν ἡμέραν εἰς πλειοδοσίαν καὶ ἀγοράζεται μὲ λίρας, χρεωκοπήσαντας. Συχνὰ ἀκούομεν, ὁ δεῖνα ἔφαγε τὴν προῖκά του εἰς τὰ ἐκλογικά. Ὅσον διὰ τὴν παραγωγήν, αὐτὴν ἀλήθειαν δὲν τὴν βλέπομεν εἰς τὸ παζάρι, διότι δὲν εἶναι διὰ τὸν καθένα· οὐχ ἧττον, ἂν καὶ μὴ δημοσία, εἶναι τεραστία ἡ παραγωγὴ τῆς πολιτικῆς. Οὔτε πρὸς τὸ Ἐργοστάσιον τοῦ κυρίου Κροῦπ, οὔτε πρὸς τοὺς ναυστάθμους τῆς Σούθαμπτον δὲν παραβάλλεται ἡ παραγωγική της δύναμις· ἂν ἐκεῖνα κατασκευάζωσι πυροβόλα τῶν ἑκατὸν τόννων καὶ θώρακας πλοίων δὲν ξεύρω πόσων δακτύλων πάχους, ἀλλ' ἡ πολιτικὴ ἀνθαμιλλᾶται μὲ τὴν φύσιν, ἥτις καταποντίζει νήσους καὶ ἄλλαι πάλιν δι' αὐτῆς ἀναδύονται, ἥτις σχηματίζει ποταμοὺς καὶ κατασκευάζει λίμνας· διότι ἰδοὺ ὅτι ἡ πολιτική, ἥτις δὲν μπορεῖ νὰ ῥάψῃ ἓν ὑποκάμισον οὔτε νὰ τεχνουργήσῃ μίαν πόρπην (ἴδε καὶ πληρωμὴν ἐνοικίων εἰς πόρπας διὰ τὴν Κυρίαν Κεχαγιᾶ), δημιουργεῖ ὅμως μίαν Κασταινιώτισσα, παράγει τὴν Βρωμολίμνην, κάμνει τὴν λίμνην τῆς Κωπαΐδος ξηράν, τῆς ὁποίας ἀναφαίνονται ἰδιοκτῆται οἱ Βουλευταὶ τῆς Λεβαδείας, μεταβάλλει τοὺς ναύλους τῆς ἀτμοπλοΐας εἰς οἰκίας καὶ λειβάδια ἐν Σύρῳ καὶ μεταμορφώνει ἐν ἀκαρεῖ τὰς ἐν Πειραιεῖ μοναστηριακὰς γαίας τοῦ ἁγίου Σπυρίδωνος (οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν σήμερον) εἰς γαίας Κορωνιοῦ καὶ γαίας Καμπᾶ Ἀλκιβιάδου, βγάζει ἕνα Καλλιγᾶν καὶ ἕνα Μητσόπουλον ἑκατομμυριοῦχους ἀπὸ τὴν καπνοδόχον τοῦ *Ξούθου* καὶ τοῦ *Ἴωνος*, καὶ τοὺς βγάζει, ἀνεξαρτήτως τῆς μήτρας ἐξ ἧς γεννῶνται, λευκοὺς ὡς ποῦδραν τῆς Ζακύνθου καὶ δημιουργεῖ κατὰ τὴν συνομολόγησιν δανείων, τῶν προϋποτιθέντων καθ' ὑμᾶς τοὺς κουτούς, πτώχια καὶ στέρησιν καὶ ἀνάγκας, καθὸ δανείων, χρυσὸν ἐναέριον Νομισματοκοπεῖον τὸ ὁποῖον κόβει ἀνεξάντλητα χρυσᾶ νομίσματα καὶ πλέον χρυσᾶς μετοχάς, καὶ τραπεζογραμμάτια.

Θέτω τελείαν εἰς τὸν χείμαρρόν σας διὰ νὰ Σᾶς εἴπω ὅτι ἔχετε δίκαιον. Ναί, ἡ πολιτικὴ εἶναι παρ' ἡμῖν ἐπάγγελμα καὶ ἓν τῶν κερδοσκοπικωτέρων μάλιστα ἐπαγγελμάτων. Ἔχω ἀνάγκην χρημάτων· πετῶ τὴν πένα μου ἀμέσως καὶ γίνομαι πολιτικός. Πωλοῦμαι· πωλῶ· ἀγοράζω· ἀγοράζομαι. Τί θέλετε; Σύνταγμα; Διαθέτω χίλια εἴδη, ὡς τὰ χίλια εἴδη τῶν πανταλονίων τοῦ Λαμπίκη καὶ τῶν παντεσσοῦ τοῦ Ἐμπορρόραπτου τῆς Ὁδοῦ Σταδίου Φερετοπούλου. Θέλετε νόμους; Ἕνα ἀκαξάκι, ἕνα ἑκατὸν δώδεκα! Τόσον φθηνὰ δὲν πωλεῖ οὔτε ὁ κ. Μομφερράτος τὰ ἰθύμματά του, οὔτε ὁ Κουτόπουλος τὰ τιμαλφήματά του. Θέλετε ἑλληνισμόν; Ἑτοιμάσατε τὰ φορτηγά σας. Τηλεγραφῶ εἰς τοὺς ἐν Μικρᾷ Ἀσίᾳ πράκτοράς μου καὶ σᾶς φορτόνω ὅσον θέλετε. Τί ἄλλο; Δημοτικὴν διοίκησιν; Μὲ κοιλιακὸν τύφον; Ὁ κ. Σαΰτσος καὶ ὁ κ. Λεβίδης εἶναι ἐδῶ· μεγαλέμποροι. Τραβῶ συνάλλαγμα εἰς διαταγήν των. Ἀνωτέραν ἐκπαίδευσιν μὲ πλήρη ἀπαιδευσίαν; Ἰδοὺ ὁ ἀτμόμυλος τοῦ Πανεπιστημίου ἐργάζεται νυχθημερόν· εἰς ἀτμόμυλος μεταβάλλει τὰς Ἀθήνας ὡς πρὸς τὴν βιομηχανίαν αὐτὴν εἰς διπλῆν Λιβερπούλην. Ὤ! ἐὰν δὲν γίνω ἀφ' ὅλα αὐτὰ ἑκατομμυριοῦχος, βεβαίως θὰ εἶμαι βλάξ καὶ ἡ πολιτικὴ δὲν θὰ μοῦ πταίσῃ διόλου.

* *
*

Ἀλλ' ἔπρεπε νὰ εἶναι ἡ πολιτικὴ ἐπάγγελμα καὶ δύναται νὰ ἐξακολουθῇ νὰ ἦναι; Ἐὰν ἦτο φανερὸν ἐπάγγελμα, ὡς τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ἐμπόρου ἢ τοῦ φανοποιοῦ, θὰ ἔχανε βεβαίως καὶ ποίησιν καὶ κῦρος καὶ ἠθικὴν ἡ θεία τέχνη τοῦ κυβερνᾶν, ἀλλὰ καὶ δὲν θὰ ἦτό τι σκότιον καὶ ἐγκληματικόν, ὡς καταντᾷ τώρα, προσωπεῖον μὲν φέρον ἐπιστήμης καὶ φιλοπατρίας, οὐσίαν δὲ καθαρῶς ὄχι βιοποριστικοῦ, ἀλλὰ καθαρῶς κερδοσκοπικοῦ ἐπαγγέλματος. Θὰ ἐκανονίζετο καὶ μετὰ τοῦ ἐπαγγέλματος αὐτοῦ Δοῦναι καὶ Λαβεῖν καὶ ἡ κοινωνία ἐν σώματι μεταβαίνουσα, φέρ' εἰπεῖν, παρὰ τῷ κ. Σαΰτσῳ θὰ τῷ ἔλεγε: Κύριε Δήμαρχε, θέλω τόσων βαθμῶν δημοσίαν ὑγείαν· μὲ φθάνουν τέσσαρες ἢ πέντε θάνατοι τὴν ἡμέραν. Πόσον μὲ πωλεῖτε τόσην δημοσίαν ὑγείαν; Καὶ ὁ κ. Σαΰτσος θὰ ἦτο ἐλεύθερος νὰ εἴπῃ: Θέλω τόσα εἰς μετρητά, τόσα εἰς οἰκόπεδα καὶ τὸν Λεβίδην Βουλευτήν.

Ἄλλη ἀνάγκη τῆς κοινωνίας ἥτις δὲν ζῇ μόνον μὲ ἄρτον, ὅττις εἶναι ἡ δημοσία ὑγεία, ἀλλὰ θέλει καὶ ἓν μπιφτέκι ἐγγλέζικο, τὸ ὁποῖον εἶναι ἡ διὰ τῆς Ἀγγλίας λύσις τοῦ ἑλληνικοῦ ζητήματος καὶ οὐχὶ ἡ μετὰ τῆς Αὐστρίας μοιρασιά, Ποῦντα εἰς τοῦ Κουμουνδούρου τὴν τσέπην, Πρέβεζα καὶ Θεσσαλονίκη εἰς τὴν ποδιὰν τῆς Αὐστρίας. Θὰ ἐγίνετο ῥητὴ συμφωνία μετὰ τοῦ Κουμουνδούρου, ὅπως γίνεται ῥητὴ συμφωνία μὲ τὸν ὑποδηματοποιόν, εἰς ὃν παραγγέλλεις ὑποδήματα τοῦ χοροῦ καὶ πληρώνεις τριάκοντα φράγκα ἀντὶ τῶν συνήθων εἴκοσι. Σεῖς θὰ ἐπροτείνετε τῷ Κουμουνδούρῳ: Δὲν θέλω λύσιν τοῦ ζητήματός μου προδοτικήν, δὲν θέλω λύσιν ἄτιμον, δὲν θέλω τὴν Τουρκίαν νὰ μοῦ δώσῃ τὸν Δομοκὸν μὲ πέντε ῥαπίσματα, (νά, πάρτα) καὶ τὴν Λάρισσαν μὲ τρία λακτίσματα (Ἀ! σικτίρ!) θέλω ν' ἀφήσω καὶ μίαν πόρταν ἀνοικτὴν διὰ τὴν Μακεδονίαν καὶ πολλὰς ἄλλας διὰ τὰ λοιπὰ ἐγκατεσπαρμένα μέλη τῆς οἰκογενείας μου. — Ἐὰν μὰ μῖλα ἔτσι, θὰ τῇ ἔλεγεν ὁ Κουμουνδοῦρος. Ἐντὸς τόσων μηνῶν θὰ τἄχῃς ὅλα αὐτά. Ἀλλὰ θὰ πληρωθῶ γιαὐτὰ 500 χιλιάδες φράγκα, οὔτε τσιντέζημο ὀλιγώτερον.—Ἑτοίμασε τοιαύτην λύσιν κ' ἔννοια σου.

Ἡ συναλλαγὴ αὕτη εἰς τὰ συνταγματικὰ κράτη θὰ προεχώρει μέχρι καὶ τοῦ Βασιλέως. Σοὶ ὡρίσαμεν τόσην ἐπιχορήγησιν διὰ νὰ λέγῃσαι μόνον Βασιλεύς, νὰ ἀλλάζῃς στολὰς Στρατηγοῦ καὶ στολὰς Ναυάρχου, νὰ περιστοιχίζεσαι ἀπὸ κάτι χρυσενδεδυμένους πτεροφόρους καὶ κυανοθυσάνους

γελωτοποιοὺς, νὰ μὴ μιλᾷς μὲ τὸν καθένα, ἀλλὰ νὰ προσδιορίζῃς μόνος Σου τὰς ἐπισκέψεις, νὰ μᾶς στολίζῃς λίγο τὰς ἑορτάς μας ἐξερχόμενος ἐφ' ἁμάξης εἰς ὡρισμένην ὥραν καὶ συνοδευόμενος ἀπὸ μερικοὺς λοχοὺς πεζῶν καὶ ἵλας ἱππέων, νὰ χαιρετᾷς κολλῶν τὸν δείκτην ἐπὶ τῶν κροταφῶν του, νὰ ἔχῃς πρόσωπον πάντοτε μειδιῶν, ὅταν διαλύηται ἡ Βουλὴ νὰ ὑπογράφῃς τὴν διάλυσιν καὶ ὁπόταν συνέρχηται νὰ μᾶς φωνάζῃς ὡς δημόσιος κῆρυξ: Συνῆλθε, νὰ θέτῃς τὴν ὑπογραφήν Σου εἰς ὅ,τι χαρτὶ σοῦ παρουσιάσει ὁ ὑπουργός Σου καὶ κάπου κάπου νὰ δίδῃς εἰς μερικοὺς τοὺς ὁποίους θὰ σοῦ ὁρίσωμεν κἀνένα μικρὸν ἢ μέγαν χοιρόν. Δι' ὅλα αὐτὰ θὰ πέρνῃς τόσα· ἀλλ' ἐπειδὴ δυνατὸν καὶ νὰ μᾶς δολιευθῇς καὶ νὰ συνεταιρίζεσαι μὲ τοὺς ὑπουργούς μας ἐπὶ βλάβῃ τοῦ τόπου, διὰ τοῦτο Σὲ παρακαλοῦμεν, ὦ τίμιος ἄνθρωπος, νὰ μᾶς πῇς πόσα θέλεις ἀκόμη διὰ νὰ μὴν ἀποβλέπῃς εἰς αὐτὰ τὰ τοχηρά, διότι δυνατὸν μίαν ἡμέραν νὰ ἐκλάβῃς ὡς τυχηρὸν τοῦ θρόνου σου καὶ τὴν πώλησιν ὅλων ἡμῶν εἰς κανένα ξένον, ὅπως κακὸς ὑπηρέτης τῆς οἰκίας μας συμφωνεῖ μετὰ λῃστῶν καὶ εἰσάγων αὐτοὺς νύκτωρ τοῖς δίδει ἀντὶ ὡρισμένου τιμήματος ὅλα τὰ ἐν αὐτῇ πολύτιμα. Τί νὰ σᾶς πῶ, δύναται ν' ἀπαντήσῃ ὁ Βασιλεύς, θὰ σᾶς ὑπηρετήσω τίμια, ἀλλὰ πρὶν τῆς ἐπιχορηγήσεως θὰ μοῦ δίδετε καὶ τόσο ὡς ἐπιμίσθιον. Ἡ συμφωνία κλείει καὶ ἀπέρχεσθε νὰ κοιμηθῆτε ἥσυχοι παρὰ τὴν νεαρὰν γυναῖκά σας.

* *
*

Ἀλλὰ τώρα τί γίνεται, ὦ κυβερνώμενοι τῆς Ἑλλάδος; Τὸ ἐμπόριον τῆς πολιτικῆς διενεργεῖται μονομερῶς. Οἱ πολιτευόμενοι λαμβάνουσιν ἐκ τῶν φόρων καὶ τῆς ἄλλης ἐθνικῆς περιουσίας ὑμῶν, ἐκ τῆς ὑγείας καὶ τῆς ὑπάρξεώς σας, ἐκ τῶν προσόδων τοῦ ἐμπορίου, τῶν τεχνῶν καὶ τῶν ἐπιτηδευμάτων σας, τὰ κέρδη των καὶ τας ὠφελείας των, προεξοφλοῦσιν ἀκόμα διὰ τῶν μακροπροθέσμων δανείων τοὺς φόρους καὶ τὰς ἰδιωτικὰς προσόδους τῶν μεταγενεστέρων γενεῶν καὶ ἀντὶ τούτου Σᾶς προσφέρουν οἱ μὲν δήμαρχοί σας κοιλιακὸν τυφον καὶ θάνατον, ψαμμίασιν καὶ φθίσιν, ἀνυδρίαν καὶ κονιορτόν, ἐλειογενεῖς καὶ ἄλλου εἴδους πυρετοὺς, κρημνύσματα ἀπὸ χειμάῤῥους καὶ πλημμύρας τῶν ἀγρῶν σας, ὅλα τὰ ἐμπόδια τῆς συγκοινωνίας, ὅλην τὴν ἀπαγόρευσιν τῆς βιομηχανίας, φόρους ἐμμέσους ὥστε ἀπὸ τρόφιμα νὰ πεινᾶτε, ἐπιστρατείαν διὰ νὰ ἀπαλλάττεσθε νεκροὶ ἢ φθισικοὶ ἢ ἀποζωωμένοι, καὶ ἐπὶ πᾶσι τούτοις καταπάτησιν τῆς ἀνεξαρτησίας σας ὑπὸ τῆς Τουρκίας καὶ τὴν ἀτιμωτέραν λύσιν τοῦ ὀνομασθέντος ἑλληνικοῦ ζητήματος.

Νομίζετε ὅτι δύναται νὰ προχωρήσῃ τὸ κακὸν αὐτό; Ἂν τὸ νομίζητε, ἐκλέξατε καὶ πάλιν πολιτευομένους συμφερόντων. Ἂν δὲν τὸ νομίζητε, ἐκλέξατε πολιτευομένους ἀρχῶν.

* *
*

Διὰ πολὺ μακρᾶς ὁδοῦ ἐφθάσαμεν εἰς τὸ συμπέρασμά μας. Ἀλλ' ἔπρεπε νὰ τὴν διέλθωμεν ὅλην. Ἡ πολιτικὴ Ἑλλὰς εὑρίσκεται ἀκόμα εἰς τὸ χάος. Διότι εἶναι χάος τὸ Κράτος ἐκεῖνο, ἐν τῷ ὁποίῳ δὲν διευκρινίσθη ἀκόμα ἂν ἡ πολιτικὴ εἶναι ἐπιστήμη ἢ κερδοσκοπικὸν ἐπάγγελμα. Ἐρωτήσατε τοὺς βουλευτὰς τοὺς συμπολιτευομένους, ἐρωτήσατε καὶ τοὺς βουλευτὰς τοὺς ἀντιπολιτευομένους, διατί θέλουν νὰ ἐκλεχθῶσι Βουλευταί. Τί ἔχει σ' τὸν νοῦν του καὶ θέλει νὰ τὸ ἐφαρμόσῃ ὁ κ. Σκουζὲς, ὁ κ. Ψύλλας, ὁ κ. Ζυγομαλᾶς, ὁ κ. Βλάχος; Ὅλοι θὰ σᾶς ἀπαντήσουν: θέλομεν νὰ γίνωμεν βουλευταί, διότι ὑπὸ τὸν τίτλον αὐτὸν ἀποκαθιστάμεθα. Διὰ νὰ τὸ κατορθώσωμεν τοῦτο, ἐξαιροῦμεν ὅσους δυνάμεθα ἐπιστράτους, πιέζομεν τὰς συνειδήσεις Ἐνόρκων, παραβαίνομεν ὅσους δυνάμεθα νόμους, κάμνομεν χελίας εὐκολίας, δανείζομεν μερικοὺς κομματάρχας, ὁμιλοῦμεν μὲ ἀνθρώπους τοὺς ὁποίους ἀντιπαθοῦμεν, κάμνομεν τὰ σπήτια μας χάνι, δωροδοκοῦμεν. κλπ.

Καὶ ἡ πτωχὴ Ἑλλάς; Ἡ καταῤῥέουσα Ἑλλάς; Ἡ προδιδομένη Ἑλλάς; Ἡ χανομένη Ἑλλάς; Διότι ἐξευτελίσθη· διότι δὲν κρατεῖ ἐν αὐτῇ τὸ δίκαιον· διότι εἶναι ἄμαθης· διότι ὁ πολίτης εἶναι ἀνελεύθερος· διότι ὁ χωροφύλαξ δηοῖ καὶ ληστεύει· διότι ὁ Κωνσταντινίδης διορίζεται καθηγητής· διότι οἱ τελῶναι κατακλέπτουν τὰ δημόσια· διότι τὰ ἐθνικὰ οἰκόπεδα διαρπάζονται· διότι δὲν ἔχομεν δρόμους, οὔτε γεφύρας, οὔτε διώρυγας, οὔτε λιμένας, οὔτε συγκοινωνίαν διὰ θαλάσσης, οὔτε συγκοινωνίαν διὰ ξηρᾶς· διότι ὅλα τὰ Δημόσια Καταστήματα διαφθείρονται· διότι εἰς τὸ Ἀρσάκειον δὲν ξεύρομεν τί γίνεται· διότι τὰ δάνεια ἤρθησαν ὑπὲρ τὴν κεφαλὴν ἡμῶν· διότι αἱ μισαὶ προσοδοι ληστεύονται καὶ αἱ ἄλλαι σπαταλῶνται· διότι δὲν ἔχομεν στρατόν, οὔτε ναυτικόν· διότι δὲν εἴμεθα οὔτε Βέλγιον, οὔτε Ἐλβετία, οὔτε Δανία· διότι μᾶς κλείουν τὰ ταχυδρομεῖα καὶ ὑποφέρουν ὅλα μας τὰ συμφέροντα· διότι τίποτε δὲν ἵσταται ἐδῶ ὀρθιον· διότι λείπει θεός, ἠθική, κάλλος, ὑγεία, νοῦς· διότι ἐπλημμύρησαν ἡ αἰσχροκέρδεια, ἡ διαφθορά, ἡ ἀτιμία.

* *
*

Ἀπέναντι τόσου χάους πόθεν ἔπρεπεν, ὦ συμπολῖται, ν' ἀρχίσωμεν. Ἀπὸ τοῦ νὰ ζητήσωμεν νὰ λεπτολογήσωμεν ἂν εἰς τὸ ζήτημα τοῦ φόρου τῶν ἀροτήρων βοῶν συμφωνοῦσιν ὁ κ. Τρικούπης καὶ ὁ κ. Οἰκονόμου ἢ ἂν εἰς τὸ τρισύνθετον ἢ δισύνθετον διαφωνοῦσιν ὁ κ. Καλλιγᾶς καὶ ὁ κ. Μακράκης; Ἡ ἔπρεπε παραμερίζοντες ὅλας αὐτὰς τὰς διαφορὰς καὶ τὰς παραλλαγὰς νὰ ἀναζητήσωμεν τοὺς ἀνθρώπους τῆς τιμῆς καὶ τῶν ἀρχῶν, εἰς τόπον ὅπου τόσην ἔχομεν λειψανδρίαν, εἰς καιρὸν καθ' ὃν κινδυνεύομεν νὰ ἀτιμασθῶμεν καὶ οἱ ἐξ αἵματος τίμιοι;

Διατί συνετάχθημεν μετὰ τοῦ κ. Τρικούπη τόσον ζωηρῶς, ἰδίως μετὰ τὸ ἐπιστέγασμα τῆς πολιτικῆς ἀτιμίας τῆς Κυβερνήσεως, τὴν διάλυσιν ἐννοοῦμεν τῆς Βουλῆς; Διότι ὁ κ. Τρικούπης διετύπωσε καθαρὸν πολιτικὸν πρόγραμμα διὰ τῆς ἐφημερίδος του Ὥρας καὶ ἐπηγγέλθη νὰ τιμωρήσῃ πρῶτον τοὺς πολιτικοὺς ἐνόχους καὶ νὰ περιορίσῃ δεύτερον τὰς προνομίας τοῦ Στέμματος.

Ἀλλ' εἰς τὸ ζήτημα τῶν ἐκλογῶν τῆς ἐπαρχίας Ἀττικῆς εἴδομεν καὶ πάλιν ἐπανερχόμενον καὶ ἐκ μέρους τῆς ἀντιπολιτευόσεως τὸ ὀλέθριον σύστημα τοῦ κουμουνδουρισμοῦ, ὅστις θέλει τὴν πολιτικὴν ἀντὶ προνοίας τοῦ τόπου θαυματουργὸν πρόνοιαν τῆς τσέπης. Διότι δὲν ἐννοοῦμεν πῶς εἰς τόσον κρίσιμον περίστασιν ἐτόλμησεν ἡ ἀντιπολίτευσις ν' ἀποκλείσῃ τοῦ συνδυασμοῦ της τοὺς δυνατωτέρους πολεμίους τοῦ κουμουνδουρικοῦ συστήματος· καὶ δὲν ἐνοήσαμεν ἀκόμη πῶς αὐτὴ ἡ ἐπαγγελλομένη νὰ διαμορφώσῃ ἐπὶ τὸ φιλελευθερώτερον τὸ σύνταγμα, ἐξῆλθεν ἐρυθρὰ ἐκ

μέθης νὰ μᾶς κτυπήσῃ κατὰ κεφαλῆς τὸν σατραπισμὸν τοῦ συνδυασμοῦ της.

*
* *

Εἰς ἀπάντησιν λοιπὸν αὐτῆς τῆς ὕβρεως, πρέπει μὲν νὰ τῇ συγχωρήσωμεν καὶ νὰ ἐκλέξωμεν τέσσαρας ἢ πέντε ἐκ τῶν ὑποψηφίων της, ἀλλὰ συγχρόνως νὰ ἀναδείξωμεν, ἐν ἀνάγκῃ, ἐὰν ἴδωμεν ἐξαχρειούμενον τὸν πόλεμον τῆς ἀντιπολιτεύσεως, **ῥίπτοντες μονοχοῦκκι**, βουλευτὰς τῆς Πρωτευούσης τρεῖς ἄνδρας τοῦ λαοῦ, τρεῖς ἄνδρας ἀρχῶν, τρεῖς ἄνδρας τῆς πολιτικῆς ὡς ἐπιστήμης καὶ οὐχὶ ὡς κερδοσκοπίας.

Καλιεβάν.

ΤΡΑΜΠΟΥΚΟΛΟΓΙΟΝ.

—

—Ἄϊντε, ῥὲ Μῆτσο, πᾶμε 'στοῦ Τενεκὲ τὸ σπῆτι
νὰ βάλλουμε καμπόσα παληόχαρτα 'στὸ χέρι·
τοῦ πῆρε κι' ὁ Βαγγέλης προχθὲς μισὸ μετζῆτι....
Ἄϊντε, ῥὲ Μῆτσο, πᾶμε, κι' ἔχει γερὸ κεμέρι.
Πληρόνει ὁ ἐρίφης, πληρόνει μιὰ χαρά....
Τραμπούκος ποῦ θὰ πέσῃ καὶ τούτη τὴ φορά!

—

—Ἂν δὲν τὸν χαρατσώσω κανένα 'κατοστάρι,
νὰ μὴ μὲ λένε Σπῦρο, καὶ φτύσε με 'στὴ μούρη....
—Μισὴ ὀκᾶ 'στὰ δύο ἀκόμη, ταβερνιάρη —
Ἔτσι ποῦ λές, θὰ γδάρω αὐτὸ τὸ κελεποῦρι.
Τόκα λοιπὸν, ῥὲ Μῆτσο—Γειά σου, μωρὲ ἀντάμη!
Ἐβίβα του κι' ἐκείνου τοῦ Τενεκὲ τοῦ βλάμη.

—

—Προχθὲς καπνὸ δὲν εἶχα μὲς 'στὴν καπνοσακκοῦλα,
καὶ σ' ἕνα βουλευτῆ μας τραβάω ὁλοίσια,
σ' ἐκεῖνον ὅπου ἔχει ἀπὸ τὴν Τζιὰ μιὰ δοῦλα,
θεονταρντάνα πρώτης, ψυχή μου στὰ Πατήσια!
Καλῶς τονε, μοῦ λένε, ῥὲ γειά σας, τοὺς φωνάζω,
καὶ μὲ τὰ μοῦτρα πέφτω μὲς' στοῦ καπνοῦ τὸ βάζο

—

—Εἶδες, μωρὲ, τί δοῦλα!... νά! μὰ τὴν Βαγγελίςρα
'μπορῶ γι' αὐτὴ νὰ γίνω παρτσάδες καὶ κομμάτια·
Μὰ σοῦχει ἡ φακλάνα 'στὴ μέση μιὰ χωρίστρα,
σοῦ ἔχει κάτι φρύδια καὶ κάτι μαῦρα μάτια!
'Αμμ' τί σοῦ λέει πάλι ἐκεῖνο της τὸ χέρι...
Ὤχ! μπῆξε μου, ῥὲ Μῆτσο, μὲς 'στὴν καρδιὰ μαχαῖρι.

—

—Γιατὶ, προχθὲς τῆς εἶπα, δὲν βγαίνεις βουλευτίνα;
Βάλε, ψυχή μου, κάλπη, κι' εὐθὺς νὰ σοῦ τὸν ῥίξω·
αὐτὴ χαμογελοῦσε 'στὰ λόγια μου ἐκεῖνα,
κι' ἀπάνω της μοῦ ῥχόταν σὰν λύκος νὰ χημήξω.
Ἕνα φιλὶ τὸν ψῆφο, τῆς λέω, κι' ὄχι ἄλλο,
καὶ βουλευτὴ γιὰ σένα τ' ἀφεντικὸ θὰ βγάλω.

—

—Ἐβίβα της!... δὲν ξέρεις, ἐχθὲς μὲ τὸν Σωτήρη
εἶπα σὲ μιὰ κυράμας τὸ πιάνο νὰ μᾶς παίξῃ,
κι' αὐτὴ γιὰ τὸ δικό μας μονάχα τὸ χατῆρι
ἐκάθισε 'στὸ πιάνο, χωρὶς νὰ βγάλῃ λέξι.
— Ἐβίβα καὶ τῆς δούλας, καὶ μία παραπάνω...
— Καὶ τῆς κυρᾶς ἐβίβα, ὁποῦ μᾶς παίζει πιάνο.

—

— Μὰ τὸ σταυρὸ, ἐφέτος τὸν κόσμο θὰ χαλάσω,
ἀφίλητη, ῥὲ Σπῦρο, δὲν θὲ ν' ἀφήσω δοῦλα,
πολτρόναις, καναπέδες, καὶ ὅ,τι 'ῥῶ θὰ σπάσω,
καὶ σ' ὅλα θὰ δουλέψῃ ἀμάκα καὶ ῥεμοῦλα.
'Αμμ' τί θαρροῦνε τάχα οἱ παληομασκαράδες,
πῶς ἔτσι μόνο τζάμπα θὲ νἄβγουν βουλευτάδες;

—

— Γιατὶ μονάχα τώρα μᾶς σφίγγουνε τὰ χέρια,
καὶ ἔρχονται μαζί μας 'στὸ καπηλειὸ καὶ πίνουν;
γιατὶ μονάχα τώρα νὰ λύνουν τὰ κεμέρια,
καὶ σ' ὅλα τ' ἀνταμάκια παληόχαρτα νὰ δίνουν;
Γιατὶ καὶ σὰν δὲν ἦναι γιὰ νἄβγουν βουλευτάδες,
δὲν ἔρχονται μαζί μας, νὰ τρῶνε καὶ γιακάδες;

—

— Μωρὲ θὰ φᾶνε μαῦρο, ὁποῦ θὰ πάῃ 'γόνα!
— Σήκω, ῥὲ Μῆτσο, πᾶμε σὲ κανενὸς τὸ σπῆτι,
νὰ κουνηθοῦμε 'λίγο ἀπάνω 'στὴν πολτρόνα,
νὰ 'δοῦμε καὶ 'λιγάκι κανένα νεροχύτη.
— Ἐγὼ καὶ 'στῆς κυράδες τ' ἀμόρε θὲ νὰ κάνω...
— Σήκω, καὶ ἔχω κέφι ν' ἀκούσω 'λίγο πιάνο.

—

— Εἰς τὴν κυρὰ θὰ πᾶμε κι' οἱ δύο μας κουροῦνα,
καὶ νὰ μοῦ 'βγοῦν τὰ μάτια, ἂν δὲν 'στὴν καταφέρω
μὲ τὸ γλυκό της πιάνο νὰ 'πῇ τὴν Παπαροῦνα..
Τί μαλαγάνα εἶμαι μὲ ξέρεις καὶ σὲ ξέρω.
— Τόκα λοιπὸν, ῥὲ Σπῦρο, καὶ βουλευτὴς νὰ γένης...
— Ἔ! ταβερνιάρη, γράφτα, καὶ ἔχε νὰ λαβαίνῃς.

Souris.

ΣΚΕΨΕΙΣ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΝΕΩΝ ΕΠΑΡΧΙΩΝ

—

Λάρισσα, *5 Δεκεμβρίου 1881.*

Ὁ κατὰ βάθος γινώσκων τὸ παρελθὸν τῆς χώρας ἐκθαμβοῦται διὰ τὴν φαινομενικὴν μεταβολὴν, ἥτις ἐτελέσθη ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τῆς ἐνεστώσης Κυβερνήσεως. Ἐγένετο *ἁπλῆ προσάρτησις* καὶ οὐδὲν πλέον. Εὐτυχῶς ἀπουσιάζουν οἱ πρόξενοι τῶν ξένων Δυνάμεων, ἄλλως αἱ ἐκθέσεις των θὰ εἶχον καὶ τόδε σὺν τοῖς ἄλλοις: «ἡ Ἑλλὰς εἶναι ἀνίκανος νὰ καθέξῃ χώρας ἐν τῇ Ἀνατολῇ».

Ἴδοὺ τί ἐπεστάτησεν εἰς τὰς σκέψεις τῆς κυβερνήσεως: *Ἰδική μας, εἶπεν, ἤδη εἶναι ἡ Θεσσαλία.* Πρῶτα λοιπὸν αἱ Βουλευτικαὶ Ἐκλογαὶ καὶ κατόπιν τὰ ἄλλα.

Ἡ ἀνικανότης τῆς ἐνεστώσης Κυβερνήσεως ἐγνώσθη. Ἡ Ἑλλὰς δὲν εἶναι ἡ πρότυπος χώρα τῆς Ἀνατολῆς. Στερεῖται καὶ τῶν στοιχειωδεστέρων γνώσεων τῆς **διοργανώσεως**. Τὸ μεγαλεῖον τοῦ ἑλληνισμοῦ ἐτάφη εἰς τὴν ἀναίμακτον κατάληψιν τῆς Θεσσαλίας.

Τοὐλάχιστον δὲν ἐμιμεῖτο τὴν ἐν Δοβρούτσᾳ Ῥουμανίαν καὶ τὴν ἐν Βοσνίᾳ Αὐστρίαν;

Πρὶν ἡ Ῥουμανία καταλάβῃ τὴν χώραν ἐκείνην, ἥτις ἔτρεφε κράμα ἀγρίων Τατάρων, δι' ἀδροτάτων θυσιῶν προητοίμασε στρατιὰν ὑπαλλήλων, οἵτινες οἱ πλεῖστοι ἦσαν ξένοι. Οἱ Διευθυνταὶ τῶν κεντριωτέρων σημείων ἐστρατολογήθησαν μεταξὺ τῶν πλουσιωτέρων καὶ νοημονεστέρων. Πρακτικὸν ἐγνώσθη τὸ εὐεργετικὸν σύστημα τῶν Ῥουμούνων ἐκ τῆς μεταναστεύσεως τῶν Τούρκων ἐκ τῆς γείτονος Βουλγαρίας. Τὸ μικτὸν δικαστικὸν μέτρον καὶ τόσαι ἄλλαι δυσκολύνσεις ἠνάγκασαν τὸν Σουλτάνον νὰ προσφέρῃ τὰς μεγαλειτέρας τιμὰς πρὸς τὸν πρεσβευτὴν τῆς Ῥωμανίας, ἐνῷ ἀκόμα ἤχνιζον εἰσέτι τὰ πτώματα ἐν Πλευνᾳ. Καὶ ὅμως, ἂν καὶ ὡραΐσθη ἡ Δόβρουτσα, ὁ Βασιλεὺς τῆς Ῥουμανίας καὶ ὁ πρωθυπουργός του δὲν ἐπεσκέφθησαν τὴν χώραν ἐκείνην, δι' ἧς ἐν τῷ μέλλοντι καὶ ἡ Ῥουμανία δι' ἐκείνης τῆς ὁδοῦ θέλει παίξει καὶ αὐτὴ τὸν ῥῶλον της ἐν τῇ Ἀνατολῇ.

Στραφῶμεν πρὸς τὴν Βοσνίαν.

Τὸ Αὐστριακὸν σύστημα τοῦ διοργανισμοῦ εἶναι μοναδικὸν εἰς τὸ εἶδός του. Διαφωτίζει καὶ σώζει τόν τε κρατοῦντα τὸν λύχνον καὶ τὸν φωτιζόμενον. Πρωτοφανὲς ἐν τῷ σκότει, ἀμφότερα τὰ μέρη νὰ βλέπωνται ἄνευ σπαραγμοῦ ἀσκαρδαμυκτεί.

Ἡ Αὐστριακὴ στρατιὰ διῆλθεν ἐν καλπασμῷ ὁλόκληρον τὴν Βοσνίαν καὶ Ἐρζεγοβίνην· εἶδον οἱ ἀτρόμητοι Βόσνιοι τοὺς Αὐστριακοὺς καὶ ὑπέκυψαν. Πάραυτα ὁ στρατὸς ἤρξατο νὰ **ἐργάζηται**, ἐπριονίζοντο ὑπ' αὐτοῦ διὰ δημόσια ἔργα δένδρα προκαταλυσμαῖα καὶ ἠνοίγοντο δρόμοι. Οἱ Βόσνιοι δὲν εἶδον, πάραυτα, ὡς οἱ Θεσσαλοὶ *ἐνταῦθα, τὴν δημοπρασίαν ἡμιόνων καὶ ἵππων* ἀπέναντι τοῦ Διοικητηρίου, ἀλλ' εἶδον τὴν *ἰσχὺν καὶ τὴν φρόνησιν* τοῦ τε στρατοῦ καὶ τῶν ὑπαλλήλων τῆς Αὐστρίας. Συνειθισμένος ὁ λαὸς τῆς Θεσσαλίας ἀπ' αἰώνων νὰ ἴδῃ *ὄγκον ἔστω καὶ* τοῦ Τούρκου, αἰσθάνεται ἔλγος ὁ χριστιανὸς καὶ περιφρόνησιν ὁ Τοῦρκος ὁρῶν τὸ θέαμα τῆς δημοπρασίας, ἥτις δὲν γνωρίζω κατὰ τί διαφέρει τῆς χρεωκοπίας! Ἐπῆλθεν ἡ σειρὰ τῶν ὑπαλλήλων. Ἐργατικοὶ νέοι, κεκυρτωμένοι ἐκ τῆς γραφικῆς ἐργασίας, κατέλαβον τὰς ἕδρας των. Ἅπαντες εἶχον ἀναπνεύσει τὸν ἀέρα τοῦ Σχολείου τῶν Ἀνατολικῶν γλωσσῶν. Ὁ Γενικὸς ἀρχηγὸς τῆς χώρας φέρων τὴν πολιτικήν του στολὴν ἐδέχετο ἀκροάσεις ἄνευ αὐλικῶν διατυπώσεων ὑπὸ τὴν σκιὰν τῶν γηραιῶν δρυῶν. Ἁπλοῦς ὑπάλληλος ὄπισθεν τοῦ Διοικητοῦ ἐλάμβανε σημειώσεις τῶν διαταγῶν τοῦ ἀνδρείου καὶ ἀγαθοῦ προϊσταμένου του. Πολιτικὸς ὑπάλληλος νὰ ὑπηρετῇ στρατιωτικὸν καὶ μάλιστα Αὐστριακόν. Καὶ ὅμως ἡ ζῶσα ἐκείνη πειθαρχία ἐκάμπτετο πρὸ τοῦ φαιδροῦ ἐκείνου ὑπαλλήλου. Ἀμφότεροι ἐγίνωσκον τὴν ἐγχώριον γλῶσσαν. Ἡ Ἀστυνομία παντοῦ διέπρεψε τοποθετήσασα τοὺς ἱκανωτέρους καὶ τοὺς πλουσιωτέρους ἐκ τῶν εὐπατριδῶν. Ὁ ἐπὶ τῶν μεθορίων, νέος εἰκοσαπενταετὴς, ἀστυνομικὸς ὑπάλληλος ἐγίνωσκεν ἓξ γλώσσας, ὑπηρέτησεν ἓν ἔτος εἰς τὴν ἀστυνομίαν τῶν Παρισίων καὶ δύο εἰς τὴν Ἀγγλικήν. Ἕνεκα τῆς αὐστηρότητος πρὸς σύλληψιν φυγάδων ἐκ Ῥωσσίας, ἠναγκάζοντο οἱ ὁδοιπόροι νὰ ἔλθωσιν εἰς συνάφειαν μὲ τὸν ὑπάλληλον τῶν μεθορίων. Ἡ ἀγαθότης, ἡ ταχύτης τῶν *ἐπιθεωρήσεων*, τὸ ὀξυδερκὲς ἐκεῖνο βλέμμα, ὅπερ ὡς ἀστραπὴ εἰσήρχετο εἰς τὴν διάνοιαν τοῦ ὁδοιπόρου, εἶχέ τι ἔξοχον καὶ εὐεργετικὸν διὰ τοὺς τιμίους. Ἀλλ' ἐν Ἑλλάδι οἱ γόνοι τῶν πλουσίων μεταβαίνουσιν εἰς Πεντέλην ἢ εἰς τοὺς ἐξοχικοὺς πύργους, διὰ νὰ διαφθείρωσι τὴν κόρην τοῦ λαοῦ. Τίς ἐκ τῆς Ἑλλάδος μετέβη ὅπως σπουδάσῃ ἐκ τοῦ σύνεγγυς τὸν ἀστυνομικὸν μηχανισμόν, δι' οὗ ἡ Εὐρώπη τε εἶ θαύματα; Ἔναυλος εἰσέτι ἠχεῖ ἡ ἀναιδὴς γλῶσσα τῶν ἐν Βίλῳ ὑπαλλήλων τοῦ Τελωνείου, ἵνα μὴ ἀπαριθμήσω ὁλόκληρον Ἐορτολόγιον ψυδαίων ὀνομάτων. Εἰς Βοσνίαν ἀνὰ πᾶσαν ἡμέραν ἐξήρχετο ὁ Διοικητὴς, οἱ ἀξιωματικοὶ, ὅλη ἐκείνη ἡ μεγάλη χορεία περιεπλανᾶτο παντοῦ, ὅπως ἀκούσουν τὴν χαρὰν τῶν κατοίκων ἢ σπογγίσουν τὰ δάκρυα τῶν θρηνούντων. Ἡ μελανὴ σφραγὶς τοῦ Δικεφάλου παντοῦ ἐδείκνυε τὰ καθήκοντα ἑκάστου ἐπαγγελματίου. Διασαφήσεις ἐπὶ διασαφήσεων. Ἕκαστος ἐγίνωσκε τὴν θέσιν του. Εἰς τὰ χωρία ὁ ὑπάλληλος ἐδίδασκε ποῖα εἶναι τὰ καθήκοντά του πρὸς αὐτοὺς καὶ τ' ἀνάπαλιν. Πάραυτα ἡ ὄψις τῆς χώρας ἠλλοιώθη. Γερμανοὶ καὶ Γερμανίδες παντοῦ μετέδωκαν τὴν φαιδρότητα καὶ τὴν ζωὴν πρὸς τὴν ἐργασίαν. Σπουδαῖοι μεταφρασταὶ καὶ δικηγόροι ἀνέλαβον τὴν ῥύθμισιν τῆς χώρας καὶ τὴν μελέτην τῶν ἐκκρεμῶν ἀποφάσεων, δικῶν κτλ. Ἐπὶ ἓξ μῆνας ἡ Αὐστριακὴ Κυβέρνησις ἐπλήρωνε τοὺς μισθούς των, ὁ λαὸς δωρεὰν ἐσυμβουλεύετο, ὡδηγεῖτο εἰς τὴν ἀσφάλειαν. Ἐθαύμαζον δὲ οἱ ξένοι ἀντιπρόσωποι τῶν μεγάλων καὶ μικρῶν κρατῶν, οἵτινες ἐπὶ τούτῳ εἶχον μεταβῆ, διὰ τὸν ἐπιεικὴ καὶ πρακτικὸν διοργανισμὸν τῆς Αὐστρίας. *Μόνον ἡ Ἑλλὰς δὲν εἶχεν ἀντιπρόσωπον νὰ μελετήσῃ τοιαῦτα ζητήματα ζωτικὰ διὰ τὴν ὕπαρξίν της.*

Ἐνταῦθα οὐδὲν ἐγένετο πρὸς ἀνακούφισιν ἢ ὁδηγίαν τόσης ἐπικρατούσης ἀμαθείας. Παντοῦ ἀφόρητος κυκεών. Γίνονται συναλλαγαὶ διὰ βλασφημιῶν, ἡ ἐμπορικὴ πίστις ὤχετο ἀπιοῦσα καὶ τόσαι ἔλλαι ἀηδίαι, ὥστε ἐκ τῶν προτέρων Τοῦρκοι καὶ Χριστιανοὶ ἔγνωκαν ποῦ πορεύονται οἱ Μάγοι.....

Ἀστυνομία δὲν ὑπάρχει· ὅπου καὶ ἂν στραφῇ τις, ὑπερπηδᾷ λοφίσκους ἀνθρωπίνων κόπρων. α' Ἐλευθέρα Κέρκυρα..... β' Ὁ βόρβορος ὑπερέβη τὸν τῶν βορείων κλιμάτων. Βαθὺ σκότος τὴν νύκτα ἀγρυπνεῖ ἐπὶ τῶν κατοίκων ὡς ἐπὶ Τουρκοκρατίας· οἱ δὲ φανοὶ διαχέουσι τόσον φῶς, ὅσον οἱ τῶν κοιμητηρίων λύχνοι· ἡ ὄψις τῶν κτιρίων τὴν νύκτα, τὸ σύνολον τῶν οἰκοδομῶν, οἱ τοῖχοι, τὸ πᾶν ἐγκυμονοῦσι τὴν ἐρήμωσιν· ὁποῖον ἔλγος αἰσθάνεταί τις διερχόμενος τόσον θάνατον, ἐκεῖ ὅπου ἔπρεπε νὰ ἀναθάλλῃ ἡ ἑλληνικὴ χαρὰ καὶ ἡ ἑλληνικὴ ἐλπίς!

Ὁ Δήμαρχος εἶναι ἴσον ἀπαράλλακτον τοῦ πρωτοτύπου. Ἔρχεται, ἀπέρχεται, προσεύχεται, οἰκουρεῖ, ἀσθενεῖ, οὐροδοχεῖ, γελᾷ, θωπεύει τὸ παράσημόν του, τὴν προγονικήν του περιουσίαν, χασμᾶται, κοιμᾶται, ἐξυπνᾷ, καὶ πάλιν κοιμᾶται. Εἶδε τὴν μεταβολήν, ἀλλ' αὐτὸς οὐδέποτε διενοήθη νὰ μεταβληθῇ. Κάτωθεν τῆς πόρτας τοῦ Δημαρχείου αἱ προκηρύξεις κυματίζουν ὑπὸ τὴν πνοὴν τοῦ ψυχροῦ ἀνέμου, τὰς εἶδεν, οὐδεὶς τὰς ἀνέγνωσε. Τοῦρκοι πρῴην ὑπέλληλοι τοῦ Διοικητηρίου ἵσταντσι ἀκίνητοι ὡς οἱ λίθοι τῶν Μαυσωλείων, ἔνθα οὔτε ἱερεὺς οὔτε χότσας ὕψωσέ ποτε τὰς χεῖράς του εἰς δέησιν. Ἡ ἕνεκα τῆς πενίας ἀγωνία, τὸ ἀπηυδηκὸς τῆς φυσιογνωμίας, ἡ πενιχρότης τῆς ἐνδυμασίας ὑπενθυμίζει τὸ στίγμα καὶ τὴν χροιὰν ἣν λαμβάνουσιν οἱ Ἐπιτάφιοι λίθοι ἐκ τῆς διαβάσεως τῶν πτηνῶν καὶ τῆς ἀτμοσφαιρικῆς ἐπιδράσεως, πόσοι ἐξ αὐτῶν θὰ ὑπηρέτουν πιστότατα τὴν Κυβέρνησιν. Ἐν Βοσνίᾳ ἡ Αὐστρία ἀριθμεῖ τοὺς καλλιτέρους χωροφύλακας ἐκ τῶν Ὀθωμανῶν, ἡ δὲ Ῥωμανία τὸ ὡραιότερον τάγμα τῶν Σπαχίδων.

Τὸ ἀνάκτορον τοῦ Ταχυδρομείου καὶ Τηλεγραφείου εἰς κατάστασιν κάρρου τοῦ Χονδροκώστα σας. Πέριξ τῶν κυλίνδρων, τῶν συρμάτων, τῶν μαρσύπων ἀγραυλοῦν οἱ κύνες. Ἄνωθεν ἐπὶ τῆς βαθμίδος λοφίσκοι καυσίμου ὕλης, ξυλικῆς, ἐργαλεῖα ποικίλα, κύλινδροι, λάμπαις, κλεῖναι καὶ τέλος τρίπους τράπεζα, μόλις κρατουμένη ἄνευ μελανοδοχείου καὶ χάρτου. Παντοῦ ἡ ἀριλοκαλία καὶ ἡ ἀναισθησία. Μικρὰ θυρὶς ἐκπληροῖ ὅλην τὴν ὑπηρεσίαν περιλαβοῦς τηλεγραφημάτων πολλάκις ὑπὸ ἐκείνων, οἵτινες ἀγνοοῦν μισὴν εὐρωπαϊκὴν γλῶσσαν. Ἀλλαχοῦ κοράσια ἐκπληροῦν τὴν τηλεγραφικὴν ὑπηρεσίαν. Μεγάλη χάρις ὀφείλεται εἰς τὸν νῦν διευθύνοντα τὸ Ἑλλ. Ταχυδρομεῖον. Ὁ κ. Ψύχας ἐργάζεται ὡς Ἄτλας μόνος του καὶ εἶναι ἄξιον ἀπορίας πῶς εἰσέτι δὲν ἀπηύδησεν ἄνευ ὑπαλλήλων. Σπεύσατε σεῖς οἱ ἐν Ἑλλάδι νὰ ῥυθμίσητε ὅ,τι ἔδει γενέσθαι πρὸ πολλοῦ, πρὶν οἱ ἀνταποκριταὶ ξένων ἐφημερίδων στέψωσι τὰς πρὸ πολλοῦ στειρωθείσας κεφαλὰς ἡμῶν.

Μουσικὴ δὲν ὑπάρχει καὶ δὲν ἤκουσα μέχρι τοῦδε οὔτε τὰ ἐπὶ Τουρκοκρατίας κατ' ἄργανα. Μόνον ἡ καθ' ὁδὸν φωνητικὴ μουσικὴ τῶν ὀπαδῶν τοῦ Βάκχου διασχίζει ἐνίοτε τὴν ἠρεμίαν τῆς νυκτός. Καὶ ὅμως ἡ κατ' εὐφημισμὸν πόλις τῶν νεκρῶν κρύπτει μανίαν φιληδονίας καὶ ὀργια, τῶν ὁποίων ἴσως δι' ἄλλης ἐπιστολῆς σύρω τὸ παραπέτασμα.

Ὁ Κ. Μανσόλας ἐθεάθη, ὁ Β. Ἐπίτροπος μετὰ τὰς ἐκλογὰς μεταβαίνει εἰς τὰς Ἀθήνας. Οἱ ἄνευ προγράμματοι Βουλευταὶ Δαρίσσης καὶ Δερελῆ κινοῦνται, χωρὶς νὰ κινῶσι τίποτε.

Ἐλέχθη ὅτι τὸ ἐξοχώτερον ἔργον ἐτελέσθη ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τῆς ἐνεστώσης Κυβερνήσεως. Ναί. Ὑπολείπεται ἡ εἱμαρμένη νὰ στέψῃ τὸν ἐπίλογον, ὅστις ἔσεται ἡ Θεσσαλία ὁ ταφος τῶν πολιτικῶν ἀνδρῶν. Πιθανὸν αἱ βουλευτικαὶ ἐκλογαὶ νὰ εἶναι ὑπὲρ τῆς Κυβερνήσεως. Ὁπωσδήποτε ἡ Θεσσαλία ἔσεται ἐκδόριον εἰς σεσηπὸς σύστημα, ὅπερ ἀπὸ χρόνων ὑποσκάπτει τὰ θεμέλια τοῦ ἔθνους.

Ἡ ἐγχώριος «Ἀνεξαρτησία» ἐν κυρίῳ ἄρθρῳ περὶ ἀφομοιώσεως ὑπέδειξεν ὅτι ἡ γῆ κινεῖται, καὶ ὅτι ὁ στραγγαλισμὸς τῶν πέραν τῶν ὁρίων βλαχοποιουμένων ἔσεται ἓν ἐκ τῶν δριμυτάτων κολαφισμάτων κατὰ τῆς ἐνεστώσης Κυβερνήσεως. Ἄγετε λοιπὸν κορυβαντιῶντες καὶ ὁρμήθητε εἰς Φιλίππους.

Κάτων.

ΦΡΟΥ—ΦΡΟΥ

Ἀφ' ὅτου κατέπεσεν ἐκεῖνος ὁ ἀσχημονήσας ἐναντίον τῆς καλαισθητικῆς ἀπόψεως τοῦ Ἀνακτορικοῦ Κήπου στρατωνίσκος, ζεύρετε ποῦ ἔδωκενὴ φιλάνθρωπος Αὐλὴ κατάλυμα εἰς τοὺς στρατιώτας καὶ τοὺς ἀξιωματικοὺς τῆς φρουρᾶς; Ἐντὸς τοῦ Κήπου, ἐπὶ λάσπης ἀρθόνου, εἰς ὑγρασίαν ὑπέρμετρον, ἐντὸς δριμυτάτου ψύχους καὶ— παρὰ τὸ θηριοστάσιον τοῦ Κήπου. Ὅσον ἀρ' ἑνὸς ἡ προσφορὰ αὐτὴ τῆς Αὐλῆς μᾶς φαίνεται ἀπάνθρωπος, τόσον ἀφ' ἑτέρου μᾶς ἀρέσει αὐτὴ ἡ συντροφιὰ τῶν λεονταρίων ἣν ἔδωκαν εἰς τοὺς φρουροὺς τοῦ παλατιοῦ. Πολύ, πολύ, πολὺ μᾶς ἀρέσει.

—

Ὁμιλοῦντες προχθὲς περὶ τῆς ἐν Τρικκάλοις ἀπαγορεύσεως τοῦ κυνηγίου τῶν φασιανῶν χάριν τοῦ Βασιλέως, ἐλησμονήσαμεν νὰ ἀναφέρωμεν ὅτι ἴσως ἡ αὐλὴ ἐπιθυμεῖ νὰ ἐπαναφέρῃ ἐν Ἑλλάδι τοὺς φωνδαρχικοὺς ἐκείνους χρόνους τῆς Δύσεως, καθ' οὓς μόνος κυνηγὸς ἦτο ὁ βασιλεύς. Λησμονεῖ ὅμως φαίνεται ὅτι ὅταν οἱ Βασιλεῖς ἀπαγορεύουν εἰς τοὺς λαοὺς νὰ κυνηγῶσιν ἀγρίμια, οἱ λαοὶ τότε γίνονται κυνηγοὶ Βασιλέων.

—

Θὰ τὸ πιστεύσητε; Ὕστερον ἀπὸ προκήρυξιν τοῦ Μουσικοῦ καὶ Δραματικοῦ συλλόγου ὅτι εἰς ἐκείνους τῶν νέων καὶ τῶν νεανίδων αἵτινες θὰ προσήρχοντο εἰς τὴν νεοσχηματίστον δραματικὴν ἑταιρίαν τοῦ ἐξόχου Ἕλληνος ἠθοποιοῦ **Λεκατσᾶ** θὰ παρεῖχε μηνιαίαν ἀντιμισθίαν, ἕως ὅτου ἡ Ἑταιρία δώσῃ μέρισμα ἐκ τῶν παραστάσεων εἰς τὰ ἀπαρτίζοντα αὐτὴν μέλη, οὐδεμία κόρη εὑρέθε νὰ ζητήσῃ τὴν κατάταξιν αὐτῆς εἰς τὸν θίασον τοῦ κ. Λεκατσᾶ. Ὅταν αἱ προτροπαὶ τοῦ τύπου δὲν ἴσχυσαν νὰ ἠλεκτρίσουν καμμίαν, ὅταν ἡ ἐπαγγελία τῆς ἀμοιβῆς ἐμεινεν ἐπίσης ἀτελεσφόρητος, τότε πρέπει νὰ ὑποθέσωμεν ἢ ὅτι δὲν ὑπάρχουν κόραι ἐν Ἀθήναις ἢ ὅτι αἱ ὑπάρχουσαι δὲν ἀναγινώσκουν ἐφημερίδας· ἀλλ' οἱ γονεῖς των, οἱ ἀδελφοί των, οἱ προστάται των τί κάμνουν; Νομίζουν καλλιτεχνικώτερον ἐπάγγελμα τὸ τῆς ῥαπτρίας, τῆς μοδίστας, πολλάκις καὶ τῆς ὑπηρετρίας; Τίποτε λοιπὸν καλλιτεχνικόν, τίποτε ἐξαλλον δὲν ὑψίσταται εἰς αὐτὴν τὴν ξηραν ἀθηναϊκὴν ἀτμοσφαῖραν; Μὰ τὸν οὐρανὸν ἀπελπιζόμεθα!

—

Καὶ ὅμως ὁ θίασος τοῦ κ. Λεκατσᾶ σχηματίζεται, μορφοῦται καὶ ἐντὸς ὀλίγου θὰ δοθῇ ὁ **Ρισελιὲ**, ὡραιότατον δρᾶμα καὶ ἔχον τὸ πλεονέκτημα νὰ μὴν ἔχῃ πολλὰ γυναικεῖα πρόσωπα.

—

Φαίνεται πλέον βέβαιον ὅτι εἰς τῶν ὅρων τῆς ὑπογραφείσης μεταξὺ τοῦ Σουλτάνου καὶ τοῦ Βασιλέως Γεωργίου τελευταίας συνθήκης ἦτο καὶ ἡ ἀνάδειξις τοῦ αὐθέντου τῆς Ἠπείρου Καραπάνου ὡς βουλευτοῦ Ἄρτης. Ὁ Σουλτάνος μάλιστα ἤθελε καὶ καλὰ νὰ τὸν κάμῃ Βεζύρην τῆς ἐλευθέρας Ἑλλάδος, ἀλλὰ ὁ Κουμουνδοῦρος δὲν παρεδέχθη λέγων ὅτι αὐτὸ τὸ ἀξίωμα τὸ φυλάττει διὰ τὰ γένεια του, καὶ ὡς ἐκ τούτου ἐβράδυνε τότε νὰ ἐκδοθῇ τόσον πολὺ ὁ ἱραδές. Ἐπὶ τέλους συγκατετέθη ὁ Σουλτάνος καὶ ὁ Κουμουνδοῦρος τῶρα προσπαθεῖ νὰ ἐκτελέσῃ εὐόρκως τὴν ὑπόσχεσίν του, προσπαθῶν διὰ παντὸς θεμιτοῦ καὶ ἀθεμίτου μέσου νὰ βιάσῃ τοὺς ἀτυχεῖς κατοίκους τῆς Ἄρτας νὰ ἐκλέξωσιν ὡς ἴδιον ἀντιπρόσωπον τὸν ἀπηνῆ διώκτην των. Ὦ ἂν οἱ Ἀρτινοὶ εἶχον κεφάλι!... Θὰ ἔκαμναν μὲ τὰ μαῦρα τὸν Καραπάνον περισσότερον μαῦρον ἀφ' ὅτι εἶναι καὶ αὐτὸς καὶ τὸ ὄνομά του, καὶ ἡ πολιτική του καὶ τὰ σχέδιά του.

—

Ἡ δίκη τοῦ δολοφόνου τοῦ προέδρου τῆς Ἀμερικανικῆς δημοκρατίας μονονουχὶ μετεβάλλετο εἰς δίκην οὐχὶ κατὰ τοῦ δολοφόνου, ἀλλὰ κατὰ τῶν ἰατρῶν, οἵτινες ἐπεσκέπτοντο τὸν πάσχοντα πρόεδρον. Συλλογιζόμεθα ὅτι ἐὰν ὁ Δεληγεώργης ἀπεθνήσκεν εἰς Ἀμερικὴν, οἱ ἰατροί του βεβαίως θὰ ἐσύροντο εἰς τὸ Κακουργοδικεῖον.

—

Κουδουνάτον κατρακύλησεν ἀπὸ τοῦ Πηλίου τὸ *Θεσσαλικὸν Ἡμερολόγιον τοῦ Ἀριστοφάνους*. Εἶναι τρελλὸν ὅσον παίρνει καὶ ντυμένο ἀποκρηάτικα. Τὸ συνιστῶμεν εἰς ὅσους θέλουν νὰ τέρπωνται μὲ κομψὸν ἐξώφυλλον καὶ κομψοτέραν ἐντὸς ὕλην. Εἶναι τὸ εὐμορφότερον Θεσσαλικὸν πρᾶγμα ἐξ ὅσων μέχρι τοῦδε εἴδομεν.

—

Οἰκτρὰν ἐντύπωσιν ἐνεποίησεν εἰς Σύρον ἡ ὑπὸ τῆς Ἀτμοπλοϊκῆς Ἑταιρίας ἐκλογὴ ὡς συνηγόρου τῶν ἀμαρτιῶν της αὐτοῦ ἐκείνου τοῦ Στεφάνου Ξένου, ὅστις πέρυσιν ἀκόμα ὠνόμασεν ὅλους τοὺς Συμβούλους **μεγακλέπτορας**. Φαίνεται ὅτι εὑρέθησαν σύμφωνοι εἰς πολλὰ, καὶ δὴ καὶ εἰς τὸ τελευταῖον τοῦτο.

—

Ὁ συνδυασμὸς τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἐν Σύρῳ. συγκείμενος ὡς γνωστὸν ἐκ τῶν κυρίων Σκουλούδη, Γρυπάρη, Καράλη, Τόμαν καὶ Παρασκευᾶ—καθὰ γράφει ἡμῖν ὁ ἐκ Σύρου ἀνταποκριτὴς — δὲν ἐθεωρήθη ἀμέμπτως ἐπιτυχὴς ὡς πρὸς τὴν σύστασιν αὐτοῦ· διότι ὄχι μόνον περιέχει πρόσωπα πάντῃ ἄγνωστα εἰς τὸν πολιτικὸν κόσμον, ὡς τοὺς δύο κάποιους—Παρασκευᾶν καὶ Τόμαν—καὶ μίαν ἀδράνειαν διὰ τὰ Συριανὰ συμφέροντα—ὡς τὸν Παντζᾶν Καράλην—ἐν τούτοις τὸ γόητρον τοῦ κ. Σκουλούδη ἐφ' ὅλης τῆς Σύρου καὶ αἱ συμπάθειαι τοῦ κ. Γρυπάρη σύρουσιν καὶ Σύραν καὶ Ἑρμούπολιν ὄπισθεν τοῦ συνδυασμοῦ αὐτοῦ καὶ ὅλαι αἱ πιθανότητες ἐπὶ τοῦ παρόντος εἶναι ὅτι θὰ ἐπιτύχῃ ὁλόκληρος. Ἐὰν τὸ πρᾶγμα συμβῇ οὕτω, ὁ καϋμένος ὁ Μπούμπουλης θὰ μείνῃ μὲ καμμιὰ τορπίλλη στὸ χέρι, ὁ Σοῦτσος μὲ τόσας ἁμαρτίας ὑγιῶν ἐπιστράτων χαρακτηρισθέντων ἀσθενῶν καὶ ὅλων τῶν στραβῶν καντουνίων τῆς νήσου, τὰ ὁποῖα ὡς μηχανικὸς ἐπέτρεπε πρὸς ἐξαγορὰν ψήφων, ὁ Βαφειαδάκης ὁ Ἀμβρουζῆς μὲ μισὴ σαρδέλλα σ' τὰ δόντια καὶ ὁ Στέφανος Ξένος μὲ μιὰ φυλλάδα σ' τὰ χέρια.

—

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΞΕΝΟΥ.

—

Φίλοι Ἑρμουπολῖται,

Ἐὰν δὲν μὲ γνωρίζατε ἀπ' τὰ παλιά μου χρόνια
Ἐκεῖνα, ποῦ σὲ μιὰ στιγμὴ ἂν θέτε νὰ βρεθῆτε,
Σᾶς φέρνω στὰ φτερούγια μου ἐγὼ σὰν χελιδόνια,
Τὰ πεῖ ὀλίγα μου μιὰ φορὰ νὰ ξεσκεπάσω νηάτα
Καὶ νὰ τὰ κρύψω ὕστερα εὐθὺς καθὼς ἡ γάτα.

—

Ἐὰν δὲν μὲ γνωρίζατε!! μὰ ποιὸς ἀπὸ τὸ γένος
Ὑπάρχει ὅπου ἠμπορεῖ νὰ πῇ πῶς δέν με ξέρει
Ποιὸς σὰν καὶ μένα βρίσκεται σ' ὅλο τὸν κόσμο *ξένος*
Ὅπου σὰν βαγαπόντικο νὰ τριγυρνᾷ ἀστέρι, *
Ποῦ ἀπὸ λόρδος ἔξαφνα ἑκατομμυριοῦχος
Νὰ βρίσκεται χωρὶς βρεκὶ στὴν Πόλι, καὶ.... εὐνοῦχος!

—

Ποιὸς ἠμπορεῖ ἐμὲ ποτὲ εὔκολα νὰ ξεχάσῃ,
Ἐμὲ ποῦ ἐπιχείρησι δὲν ἄφησα καμμία,
Π' ὅποια θελήσῃ ἔξαφνα βρῶμα νὰ ξεσκεπάσῃ
Ἐκεῖ ἀπὸ κάτω θὰ μὲ βρῇ ὡσὰν ἐπιδημία,
Ἐμὲ, ποῦ καὶ τὴ θάλασσα θενὰ σιδεροστρώσω
Φθάνει κανένα κι' ἀπὸ κεῖ λεφτὸ νὰ ξετρυπώσω.

—

Ποῦ ἀπὸ τὸ *Βρεττανικὸ Ἀστέρα* ἂν ἀρχίσω
Ὕστερα εἰς τὸ στόλο μου—τὸν ἰδικό μον στόλο—
— Αὐτὸ ἐνόμισα καὶ δίς νὰ σας ὑπενθυμήσω—
Γιατί ὑπάρχουν μερικοὶ ὁποῦ ζητοῦν μὲ δόλο
Νὰ πείσουν πῶς 'στὰ πλοῖα μου-στὰ ἰδικά μου ὅμως-
Ἐγὼ ἤμουν παρτσινέβελος, μοῦτσος, ἢ ὁλοστρῶμος!

—

Ὕστερα σ' ἐπιχείρησι ὁποιαδήποτ' ἄλλη
Ἂν θέτε ν' ἀνατρέξετε μαζῆ μου, συμπολῖται,
Πάντα θ' ἀναγνωρίσητε *καπατσιὰ* μεγάλη,
Μπρὸς στὴν ὁποία βέβαια θὰ ξεκαπελωθῆτε!
Καὶ δὲν θὰ τὸ πιστεύσετε διὰ στερλίνας δέκα
Καμμιὰ φορὰ λησμόναγα καὶ σπῆτι καὶ γυναῖκα.

—

Ὕστερα μὴ ξεχάσετε προχθὲς καὶ τὸ χαρέμι
Ὁποῦ ἀτρόμητος ἐγὼ σὰν τὸ Θησέα 'μπῆκα.
Πᾶς ἄλλος—εἶμαι βέβαιος—εἰς τὴν ἰδέα τρέμει
Καὶ εἶναι μοναχὴ φορὰ ποῦ ἄπρακτος ἐβγῆκα,
Ἔτυχε δὲ κι' ὁ κόσμος του νὰ ἦναι εὐνουχισμένος
Ἄλλως κανεὶς δὲν γλύτωνε ἀπὸ 'κεῖ μέσα ξένος.

—

Αὐτὰ νομίζω ἀρκετὰ κεφάλαια ὅτι εἶναι
Ὡς ἀντιπρόσωπος κ' ἐγὼ νὰ ἐκλεχθῶ πολῖται
Νὰ εἰσθε δ' ὑπερβέβαιοι, ὅτι καὶ αἱ Ἀθῆναι
Θὰ μὲ δεχθοῦν μετὰ χαρᾶς καὶ θὲ νὰ τὸ ἰδῆτε·
Τώρα ἂν θέτε πρόγραμμα συνοπτικὸ, πιστό μου,
Γιὰ ἕνα μόνο δίφραγκο προδίδω τὸ Χριστό μου.

(*) Βαγαπόντικο ἀστέρι=Πλανήτης.

Ἔκτακτος συλλογὴ μύρων εἰς τὸ

ΚΟΥΡΕΙΟΝ ΚΑΙ ΜΥΡΟΠΩΛΕΙΟΝ

ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΓΕΩΡΓΑΝΤΑ

(Ὁδὸς Αἰόλου, κάτωθεν τῆς μεγάλης οἰκίας Μελᾶ).

Νεωστὶ ἐκομίσθησαν ἐκ τῶν καλλιτέρων Μυρεψείων Ἀγγλίας (**Ἄτκινσων!**) καὶ Γαλλίας (**Celié Frères!**) ἅπαντα τὰ εἴδη τῆς κομμωτικῆς δι' ἄνδρας καὶ Κυρίας.

ΙΔΙΩΣ

Μῦρα — Ἀρώματα — Σάπωνες — Κόνεις δι' ὀδόντας — Γάλακτα — Ὑγῆκται, εἴδη κτενίσματος. κλπ. κλπ.

ΜΕΤΡΙΑΙ ΤΙΜΑΙ, ΤΙΜΑΙ ΜΕΤΡΙΑΙ.

(τθ'. 2)

ΠΙΛΟΙ ΜΟΝΑΔΙΚΟΙ

ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΤΕΡΟΥ ΕΛΑΦΡΟΤΕΡΟΙ

Γνωστὸν εἶναι εἰς ἅπαντα τὸν ἐκλεκτὸν κόσμον τῶν Παρισίων καὶ ὅλης τῆς Εὐρώπης **τὸ Πιλοποιεῖον τοῦ Leon** διὰ τὴν εἰδικότητά του ἐπὶ τῆς κατασκευῆς πίλων **ἐκ φελοῦ (Liege)** ἐλαφροτέρων καὶ τοῦ πτεροῦ, καὶ ὡς ἐκ τούτου παρὰ πάντων προτιμωμένων καὶ λόγῳ ποιότητος καὶ λόγῳ ὑγείας.

ΤΟ ΠΙΛΟΠΩΛΕΙΟΝ ΚΑΤΣΙΜΠΑΛΗ

ἐπιδιώκον πάντοτε τοὺς χρησιμωτέρους νεωτερισμοὺς συμβληθὲν μετὰ τοῦ Κατασκευαστοῦ, ἐκόμισεν ἀφθονίαν τοιούτων πίλων, τοὺς ὁποίους οὐδὲν κατάστημα ἐν Ἑλλάδι δύναται νὰ ἔχῃ εἰς τόσον εὐθηνὰς τιμάς.

ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ ΠΙΛΟΠΩΛΕΙΟΝ

εὑρίσκει τις καὶ τοὺς περιφήμους **πέλους ἀδιαβρόχους,** ὡς καὶ μεγάλην Συλλογὴν τῶν κομψοτέρων πίλων

ΠΑΙΔΩΝ καὶ ΚΟΡΑΣΙΩΝ.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ ἐν τῷ Τυπογραφείῳ τοῦ «Μέλλοντος» ἀγγλικὸν χειροκίνητον πιεστήριον πρώτου μεγέθους.

Ρ. ΦΑΡΑΝΤΖΗΣ

(Ὀδοντοϊατρὸς)

Θεραπεύει εὐκόλως τοὺς πόνους τῶν ὀδόντων, χωρὶς νὰ τοὺς ἐκβάλλῃ, καὶ ἐμφράττει αὐτοὺς κατὰ τὸ τελευταῖον ἀμερικανικὸν σύστημα.

Θεραπεύει προσέτι ὅλας τὰς ἀσθενείας τοῦ στόματος καὶ τῶν οὐλῶν καὶ συνάμα λευκαίνει τοὺς ὀδόντας καὶ δίδει εἰς αὐτοὺς τὴν φυσικὴν των χροιάν.

Κατασκευάζει ὀδόντας καὶ θέτει αὐτοὺς ἄνευ παραμικροῦ τινος πόνου καὶ χωρὶς νὰ ἐκβάλλῃ τὰς ρίζας αὐτῶν.

Οἱ ὀδόντες οὗτοι εἰσὶ τόσῳ τεχνικῶς κατασκευασμένοι καὶ τόσῳ στεροὶ, ἐλαφροὶ καὶ ὡραῖοι, ὥστε ἀπατῶνται οἱ πλέον ἔμπειροι.

Ὁ Κ. **ΦΑΡΑΝΤΖΗΣ**

τότε μόνον ἀμείβεται ὁπόταν οἱ ἐπισκεπτόμενοι αὐτὸν ἴδωσιν ἐντελῆ θεραπείαν.

Δέχεται καθ' ἑκάστην ἐν τῇ κατοικίᾳ του, *ἀπέναντι τῶν Ἀνακτόρων καὶ παραπλεύρως τοῦ ξενοδοχείου τῆς Ἀγγλίας ἐπὶ τῆς Πλατείας τοῦ Συντάγματος.*

ΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ

ΠΑΛΛΗ ΚΑΙ ΚΟΤΖΙΑ

Ἀθῆναι ὁδὸς Ἑρμοῦ.

Ἄπαντα τὰ εἴδη γραφικῆς ὕλης εἰς τιμὰς μετρίας.

Ἐκτυποῦνται ἐπισκεπτήρια στιγμαίως διὰ τελειοτάτης μηχανῆς ὡς καὶ χαλκογραφημένα.

Χαράσσονται παντὸς εἴδους σφραγῖδες, ὡς καὶ ἐπικεφαλίδες ἐπιστολῶν ἐκτυπούμεναι εἰς διάφορα χρώματα.

Μόνη Ἀποθήκη τῶν καταστίχων ἀρίστης κατασκευῆς τοῦ σπουδαίου καταστήματος **Edler I. Krische** τοῦ Ἀννοβέρου.

Μόνη Ἀποθήκη διὰ χονδρικὰς πωλήσεις τοῦ Ἀληθοῦς σιγαροχάρτου **Job** τοῦ οἴκου **Jean Bardou** τῆς Γαλλίας.

ΦΡΟΝΤΙΖΕΤΕ ΔΙΑ ΚΑΛΟΝ ΑΡΤΟΝ

Τοιοῦτον εὑρίσκετε εἰς τὸ **Ἀρτοπωλεῖον** Βελισαρίου Τρίμη κάτωθεν τῆς *οἰκίας Ῥομπότση* καὶ ἀπέναντι τῆς ἀγορᾶς.

ΕΝ ΑΥΤΩ ΠΩΛΕΙΤΑΙ

ἡ περίφημος γαλλικὴ **φραντσόλα** Πειραιῶς τοῦ Γάλλου Μπεσών.

Καὶ ἄρτος σιμιγδαλίτης πρώτης ποιότητος, ζυμωμένου διὰ τῆς χειρός.

Οἱ ἀγοράζοντες θὰ σχετισθῶσι μὲ τὸν γλυκύτερον καὶ εὐγενέστερον ἀρτοπώλην τῶν Ἀθηνῶν.